

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Els llibres ens fan lliures?

La història. Hardborough, Regne Unit, 1959. La vídua Florence Green s'instal·la en el petit poble de pescadors, obrint una llibreria malgrat l'oposició de les forces vives que li fan la vida impossible.

Les formes. La pregunta que encapçala la crònica d'avui, admet unes respostes: 1) els llibres ens fan lliures de reviu històries alienes; 2) la possibilitat d'escollir lliurement; 3) si més no, tenir a les mans objectes sòlids amb textura, pols i olors atàvics. *La libreria* (The bookshop) és la darrera, per ara, incursió de la cosmopolita Isabel Coixet (Barcelona, 1960) cineasta donada a literatures melodramàtiques. Amb extre-

ma pulcritud esteticista, clàssica, moviments de càmera al voltant d'un decorat ancestral, humitós sotà el parquet i les prestatgeries a petar de llibres, la llibreria del títol, i d'una dona d'aparença fràgil tot i que coratjosa, la Coixet reescriu amb imatges nostàlgiques, la novel·la homònima de la novel·lista Penelope Fitzgerald, dona al cul del sac. Dit això, i per situar l'envit d'una cineasta procliu a esgarips sentimentals, aquest recorregut gairebé antropològic sobre una comunitat tancada que planta

batalla a una intrusa benefactora, la Coixet aposta per la llibertat, o millor dit, la solitud. Per tant, el solitari burgès Bill Nighy té totes les de perdre. *La libreria*, gosaria dir que és una pel·lícula amable. És la victòria de la derrota. Puc entendre que a la Coixet això li soni a música celestial. Mentrestant, ella s'ho ha passat teta embo-

licant llibres amb paper d'es-

trassa, de textura literària, fent turisme artístic al nord d'Irlanda. Brindis per a l'Emily Mortimer, el Bill Nighy, i poc menys per a l'harpia senyoreta Pepis de la Patricia Clarkson, i honor 'in excelcís gloria' per al petit escurçó que assoleix la Honor Knafsey. Argent viu. Vaja, que el melodra-

ma musical del compositor Alfonso Vilallonga sona. Massa.

El fons. Peti qui peti, cal presentar batalla. Coratge és la paraula.

La imatge. Florence acarona la mà de míster Brundish a la platja.

La frase. 'Entender vuelve Perezosa la mente', adverteix Mr. Brundish. No obstant, poca broma amb l'enteniment mandrós.

La recomanació. Ideal per addictes als melodrames nostàlgics, cosmopolites, femenins, de la Coixet.

La librería**Directora:****Isabel Coixet.****Intèrprets: Emily****Mortimer, Bill****Nighy, Patricia****Clarkson, James****Lance. Espanya-****Regne Unit-****Alemanya, 2017.****110'. JCA Alpicat,****Funatic Lleida.**